

Opinie □ Nationaliseren voor en door Dummies (30.9.08)

Onze regering heeft, zonder weliswaar een poging te doen om haar nogal dure maatregelen aan het parlement voor te leggen, een "oplossing" gevonden voor de zogenaamde "sub-prime" crisis. Maar in feite heeft ze een helpende hand gegeven aan degenen die zoveel geld hebben verspeeld van de bevolking dat ze in plaats van steun slaag moesten krijgen.

De crisis is niet het gevolg van speculatie, maar van overproductie in de immobili nsector, opgevangen door het verschaffen van goedkope leningen (maar met een glijdende intrestvoet) aan mensen die dit niet konden terugbetalen, dit voor wat de States betreft.

Daarenboven is in de wildgroei die er rond grote bankfusies ontstond, de grijpgraagheid van de Geldadel van ons land en omstreken (Nederland en Luxemburg mogen we hierbij niet vergeten: geld stink niet enkel niet, het heeft ook geen paspoort), zwaar gegokt bij het fusioneren met andere giganten.

Het doorverkopen van de verzekeringen voor deze leningen is een typisch voorbeeld van het kapitalisme dat geen organisatie kent in haar financiële middens: de een beliegt en bedriegt de andere, katten in zakken worden doorverkocht en uiteindelijk zakt het systeem in mekaar doordat men terecht mekaar niet meer vertrouwt.

De crisis is dus niet het gevolg van speculatie, maar van overproductie en wanbeheer. Dat de crisis internationaal is komt door de globalisatie van het geld: men speelde de zwarte piet (de verzekeringen van de hypotheeken) door naar allerlei filialen van allerlei banken. Het blokkeren van het financiële systeem is dan weer het gevolg van onderling wantrouwen, van "eigen zaken eerst" denken, kortom van het kortzichtige en feodale denken van grote instituties en banken.

Deze crisis heeft niets met speculatie te maken, niets met een economische crisis (een recessie) uit de jaren dertig. Het is het gevolg van de anarchistische, ongeorganiseerde basis van de vrije markteconomie langs zijn financiële kant: de fabel van het zelfreguleren gaat immers niet op. Een kind ziet in dat een ongeorganiseerde bende vroeg of laat ondergaat aan een fout van □□n van de spelers.

Het schandalige aan de hele zaak is dat niet de ECHTE slachtoffers van de foutgelopen overproductie, gekoppeld aan een schandalige verkoopstechniek en ondoordachte kredietverschaffing, werden geholpen, maar juist degenen die deze mistoestanden hebben "georganiseerd", of beter: gedesorganiseerd.

Een ongeleide economie kan dergelijke crises niet vermijden. Toch zouden juist amerikanen moeten weten dat loslopende stieren cowboys nodig hebben, om te zorgen dat er geen chaos ontstaat. Nu het fout gaat proberen ze via overheidsingrijpen de boel terug recht te trekken: het had eerder moeten gebeuren, namelijk door onze ideeën, die van een democratisch en sollidair opgebouwde economische structuur als basis te gebruiken, en niet af te komen met gezond verstand nadat de waanzin jaren mocht feestvieren.

Deze crisis is een financiële crisis: een machts crisis binnen een deel van het kapitalisme: de crisis van de financiële kant van onze westers economieën.

Een economie is altijd te splitsen in

- een productie kant (op dat gebied is er geen probleem, er werd zelf TEVEEL geproduceerd: huizen!) en
- degenen die macht hebben over het financieren hiervan, de geldkant.

Men mag die twee niet door mekaar gooien. Zo is de opmerking dat geldmarkten een grotere omloopsnelheid hebben dan de goederenmarkten helemaal niet zo ongewoon. Geld is op dit ogenblik een cijfertje in een computer, dat vliegensvlug over en weer fietst tussen allerlei banken, grootgeldbezitters, fondsen, overheden en privé-mensen. Het is een machtsmiddel natuurlijk, zowel in handen van overheden als van corporaties en banken. Maar het is geen onderdeel van de productie.

Omdat het een machtsmiddel is dient het te worden democratisch beheerd: de overheid dient voor een groot deel, zo niet totaal, op een democratische manier te beslissen aan wie we geld lenen om belangrijke zaken te produceren, hoeveel geld we uitlenen en ontlenen, en zo te zorgen dat we voorzien in onze noden, onze materiële en intellectuele behoeften, in onze gezondheid en onze veiligheid.

De kapitalisten geloven in een fabeltje waarbij "de markten" voor een "automatisch evenwicht" zouden zorgen indien je hier een aantal stoere managers op los laat.

En om de zoveel jaar is het prijs: een forse crisis aan de ene kant (de productie) of aan de andere kant (de banken, de financiële sektor).

Maw: het systeem werkt niet omdat er altijd wel ergens een wiel afloopt en omdat de actoren dan niet kunnen samenzitten om tot een oplossing te komen: de ene zijn dood is immers de andere zijn brood.

Indien dit spelletje op grote schaal tot onevenwichten leidt kan de wereld letterlijk verzuipen. Maar zelf indien het niet zo'n grote vormen aaneemt zoals we vandaag meemaken, leiden de kleine oorlogjes tot lokale miserie: sluiting van bedrijven, economische onderdrukking van de mensen, het uitspelen van de ene regio tegenover de andere... de klassenstrijd tussen degenen die werken en degenen die hen uitbuiten.

Omdat nu bewezen is dat financiële stabiliteit niet mogelijk is in een vrije markt economie, niet voordelig maar ronduit gevaarlijk is, is het tijd om de banken te gaan nationaliseren. Laat ons daar in ons beschaafd landje maar als eerste mee beginnen. En laat de bevolking kiezen wat onze overheid als prioriteiten dient te doen met alle vele geld dat we ter beschikking hebben, en laat onze werkende mensen maar beslissen over hoe ze willen werken. Het kan er enkel op vooruit gaan.

Maar opgelet: dit nationaliseren moet niet enkel dienen om de failliete bedrijven opnieuw aan een nieuw rondje "bedriegt den boer" te laten doen participeren, maar om DEFINITIEF een einde te maken aan wanorde, willekeur en onrechtvaardige verdeling van de welvaart tussen werkers en bankiers, tussen werkers en eigenaars van de productiesector. Alhoewel deze operatie lijkt op het nationaliseren van een van de grootste banken is het in feite het pompen van geld van de overheid (die er zagezegd geen had) naar de vriendjes van de haute finance. Men heeft zelf een "excus" om geen meerderheidsparticipatie te nemen: men zou dan niet meer als "vol" worden aanzien (het kapitaal van die bank), in de ogen van de andere grote banken. Een overheidsbank is in de ogen van de nog steeds in liberale termen denkenden immers geen "echte" bank, en kan dan zijn kapitaal niet laten "meetellen" (zo stelt men de schaamteloze cadeau's voor...!)

Laat ons concluderen dat het vrije markt denken al even goed gelukt is als het goed bestuur der tjeven: En nu aan de democratische economen (de socialisten) om eens uit te leggen hoe je een land leidt, economisch:

- door samen te werken (ipv te concureren)
- door solidair te zijn (ipv te bedriegen)
- door eerlijk te zijn (ipv door het land vol leugenachtige nazi-propaganda te hangen voor producten)

die we meestal niet nodig hebben).

- door democratisch te beslissen wat we maken, hoe we dat maken en hoe we daar het nodige geld voor investeren om dit allemaal rechtvaardig en vlot te laten verlopen in plaats van te doen of we nog in een feodale economie leven met dito oorlogjes en grote hongersnood en angst als gevolg.

Het zal er niet op verslechteren.

Maar een zoveelste tjeventruc heeft er voorlopig voor gezorgd dat de overheid maar eventjes komt een zetje geven: later mag men voortknoeien en zich verrijken.

Kijk eens: een paar miljoen mensen depaneren: beschikbaar geld 300 miljoen (als het er van komt)

Een paar vriendjes depaneren: paf: 4.9 miljoen (als het daar bij blijft).

En wacht maar: er staan er morgen weer een paar aan te schuiven voor nieuwe overheidssteun!

Eric Feremans

29.9.08

"Wanneer je een schip wil bouwen, breng dan geen mensen bij elkaar om hout aan te slepen, werktekeningen te maken, taken te verdelen en het werk in te delen. Maar leer de mensen verlangen naar de uitgestrektheid van de zee. Het schip komt er dan zeker, de geschikte bemanning ook."
(Antoine de Saint-Exupéry)

.